

problemleri nedeniyle emzirmeye devam etmedikleri belirlenmiştir. PubMed veri tabanından ulaşılan gestasyonel diyabette emzirme alışkanlıklarını değerlendirmek ve emzirmeyi etkileyen risk faktörlerini tespit etmek amacı ile yapılan tanımlayıcı bir araştırmada sağlıklı annelerin bebeklerine göre GDM'li annelerin bebeklerini daha az emzirdikleri tespit edilmiştir. Laktasyonun başlama zamanını ve emzirmeyi etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılan başka bir tanımlayıcı longitudinal bir çalışmada GDM'nin laktasyonun başlamasını geciktirdiği belirlenmiştir.

Sonuç: Sınırlı sayıda araştırılarda gestasyonel diyabetin postpartum kadınlarda laktasyonu, dolayısıyla emzirme sonuçlarını olumsuz yönde etkileyebileceği görülmektedir. Gestasyonel diyabetin laktasyon ve emzirme üzerine etkilerini inceleyen iyi tasarlanmış çalışmalara ihtiyaç vardır. Mevcut literatür incelemesinin, bu konuda yapılacak araştırmaların planlanmasında yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Gestasyonel diyabet, emzirme, sistematik inceleme

Ref. No: 24 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191138>

Doppler ultrasound and hemostasis parameters for diagnosis and prevention of preeclampsia

Nart Kuneshko

Odintsova Maternity Hospital, Russian Federation

Purpose: The possibility of early diagnosis and prevention of preeclampsia with the use of Doppler ultrasound and hemostasis parameters including hereditary thrombophilia and antiphospholipid antibodies was investigated.

Materials and methods: The study included 76 pregnant women: with normal pregnancy n=27 - control group and 49 women with a pregnancy complicated by preeclampsia (n=15), intrauterine growth restriction (IUGR) (n=12), preeclampsia and IUGR (n=22). All women have been examined with the use of Doppler ultrasound in terms of pregnancy from 23 until 26 weeks, from 26 until 32 weeks, from 32 until 37 weeks and after 37 weeks of pregnancy. Blood flow velocity waveforms were recorded from the uterine arteries, umbilical, basilar and vertebral arteries of a fetus. Hemostasis research included evaluation of plasma levels of coagulation and fibrinolysis parameters (İÁÍ, D-dimer), determination of circulation of antiphospholipid antibodies (APA) and genetic forms of thrombophilia.

Results: Thrombophilia has been revealed at 31 (63.3%) pregnant women with the complications of pregnancy. Genetic forms (55.1%) and circulation of antiphospholipid antibodies (22.4%) were the most frequent at patients with IUGR and preeclampsia. Overall, there were 6.1% heterozygotes for FVL, homozygous - 4.1%, MTHFR C677T heterozygous - 30.6%, homozygous - 14.3%, PAI-1 gene polymorphism 4G/4G - 14.3%, 4G/5G - 20.4%, fibrinogen polymorphism "455G/A" homozygous - 4.1%, heterozygous - 8.2%, polymorphism of platelet receptor GpIa homozygous - 6.1%, heterozygous - 8.2%, polymorphism of platelet receptor GpIIIa - homozygous-2.0%, heterozygous - 8.2%, ACE polymorphism heterozygotes (I/D) - 10.2%, angiotensin II receptor polymorphism 1166 A/C heterozygous - 4.1%, isolated APA - 8.2%. Abnormal uteroplacental hemodynamics was observed in all pregnancies complicated by IUGR. The fetoplacental circulation was abnormal in 21 (61.8%) pregnancies with IUGR, in 50.0% with preeclampsia, and in 83.3% without preeclampsia. Among women with preeclampsia without IUGR there were 6 cases (40.0%) of abnormal uteroplacental hemodynamics. All patients with IUGR had high values of the plasma levels of coagulation and fibrinolysis parameters (İÁÍ, D-dimer). Changes of values of the plasma levels of coagulation and fibrinolysis parameters were more expressed in pregnancies with abnormal uteroplacental circulation compared to the control group.

Conclusion: Widespread use of Doppler ultrasound and investigation of thrombophilias might assist early diagnosis of pregnancy complications such as preeclampsia and IUGR and might provide effective preventive strategies.

Key words: Doppler, preeclampsia, IUGR, thrombophilia

Ref. No: 25 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191139>

Gebelik haftasına göre küçük pretermelerde bozuk umbilikal arter doppler sonuçlarının nörogelişimsel prognoza etkisi

Öznur Serdaroglu, Esin Aldemir, Sultan Kavuncuoğlu, Sibel Özbek, Müge Payaslı

İstanbul Bakırköy Kadın Doğum ve Çocuk Hastahkları Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

Amaç: Bu çalışmada Umbilikal arter Doppler ultrasonografide diyastol sonu akım kaybı (AREDF) ve ters akım (REDF) saptanan, gebelik haftasına göre küçük (SGA) prematürelere mortalite ve uzun süreli izlemde nörogelişimsel prognozu araştırıldı.

Yöntem: Çalışmamızda AREFD ve REDF'li 38 preterm çalışma grubu, umbilikal arter akımı normal olan 30 preterm kontrol grubu olarak alındı. Her iki grup mortalite ve uzun süreli nörogelişimsel prognoz yönünden karşılaştırıldı. Neonatal dönem sorunlarının etkisi irdelendi. Nörogelişimsel değerlendirmede Bayley III Gelişim Değerlendirme Ölçeği kullanıldı.

Bulgular: Hastanemizde Ocak 2002 - Aralık 2006 yılları arasında 163 fetüste anormal umbilikal arter Doppler kan akımı bulguları saptandı. Bunların 117'si AREFD, 46'si REDF olarak değerlendirildi; 64 olguda (%39) fetal kayıp gelişti. Yaşayan olgulardan 14 - 42 ay yaş grubundaki 38 olgu çalışma, 30 olgu ise kontrol grubu olarak belirlendi. Çalışma grubundaki olguların gebelik haftası (GH), doğum ağırlığı (DA) ve Apgar skorları anlamlı olarak düşüktü ($p < 0.05$). Cinsiyet, hastanede yatış süresi, mekanik ventilatör desteği, sepsis, hipoglisemi, RDS, NEK, IVH, ROP varlığı karşılaştırıldığında gruplar arasında fark bulunmadı. Bayley III sonuçları değerlendirildiğinde; bilişsel, dil, motor gelişim alanlarında gerilik saptanmadı. Test puanları karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel fark yoktu. Çalışma ve kontrol grubun hedef boyu yakalayamama oranı sırasıyla %36.8 ve %36.7 ($p=0.9$) olarak bulunurken, 3 persentil altında ağırlık %2.6 ve %13.3 oranında saptandı.

Sonuç: Prenatal Doppler velosimetride anormal umbilikal arter bulgusu olan SGA pretermilerin Bayley III puanları kontrol grubu ile benzer bulundu ve nörogelişimsel gerilik saptanmadı. Antenatal ve postnatal dönemde iyi bakım verilmesinin, ileri evre İVK, konvülsiyon ve menenjit gibi morbiditelerin gelişmemiş olmasının prognozu iyi yönde etkilediği düşünülebilir.

Anahtar kelimeler: Umbilikal arter akım kaybı, prematürel, nörogelişimsel gerilik

Ref. No: 26 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191140>

Spontan ve in vitro fertilizasyon sonucu gerçekleşen çoğul gebeliklerde perinatal özellikler ve neonatal prognoz

Emel Yaman, Sultan Kavuncuoğlu, Esin Aldemir, Sibel Özbek
İstanbul Bakırköy Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

Amaç: Spontane ve in vitro fertilizasyon (IVF) sonucu oluşan çoğul gebeliklerden doğan bebeklerin prognozlarının karşılaştırılması

Yöntem: IVF gebelikler grup 1, spontan gebelikler grup 2 olarak belirlendi. Çoğul gebelerin, yaşları ve gebe kalma şekilleri, erken membran rüptürü (EMR),

eşlik eden hastalık varlığı ve doğum şekli değerlendirildi. Bebeklerin ise; gebelik haftaları, doğum ağırlıkları, baş çevresi ve boy ölçümleri, Apgar skorları, hastaneye yatış oranları, yatış nedenleri ve yatış süreleri hastaneye yatış düzeyi (I-II-III) yoğun bakım gereksinimleri incelendi. Ölü doğan veya doğumhanede yarım saat içinde kaybedilen ve servis izleminde ölen bebekler kaydedildi. Ayrıca prenatal takibinde, postnatal fizik muayenesinde ve/veya görüntüleme yöntemlerinde anomali varlığı irdelendi. Tüm bebeklere kardiyak anomali araştırması için ekokardiyografi yapıldı. Gruplar arasında morbidite ve mortalite yönünden farklar araştırıldı.

Bulgular: Çalışma kriterlerine uyan toplam 401 spontan ve 128 IVF çoğul gebelik olgusu çalışmaya alındı. İki grup karşılaştırıldığında anne yaşı ortalamaları ve EMR açısından gruplar arası fark anlamlı bulundu. Bebeklerin ortalama gebelik haftaları (grup 1: 35.0 ± 2.6 hafta, grup 2: 35.9 ± 2.6 hafta) ve ortalama doğum ağırlıkları (grup 1: 2192 ± 495 g, grup 2: 2239 ± 505 g) her iki grupta da ve benzer dağılım gösteriyordu. Apgar skorları, hastaneye yatış oranları ve yatış nedenleri, hastanede kalış süreleri, yoğun bakım gereksinimleri, ölen bebek sayıları açısından ortalamalar benzerdi. Konjenital kalp hastalığı grup 1'de 3, grup 2'de 8 olguda; genitoüriner sistem anomalisi grup 1'de 2, grup 2'de 5 olguda; iskelet anomalisi sadece grup 1'de 1 olguda saptanırken gruplar arasında konjenital malformasyon sıklığı açısından fark yoktu.

Sonuç: Çalışma grubumuzdaki çoğul gebeliklerde, preterm doğum ve düşük doğum tartısı önemli sorun oluşturmakla beraber, IVF sonrası çoğul gebeliklerde yenidoğan özellikleri ve sonuçları spontane ikizlerden farklılık göstermemekteydi.

Anahtar kelimeler: IVF çoğul gebelik, konjenital malformasyon

Ref. No: 27 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191141>

Can 50-gram glucose challenge test be important for the subsequent pregnancy?

Ebru Tarım, Tayfun Çok, Cantekin İskender

Başkent University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Adana

Aim: Our aim was to examine risk factors associated with gestational diabetes (GDM) in women, who did not have GDM in their previous pregnancy.

Materials and methods: In this retrospective cohort study, we reviewed the charts of all pregnant women,